

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja Europejska błędnie zastosowała prawo, ponieważ popełniła błąd w odniesieniu do zakresu wyroku z dnia 16 marca 2023 r., Komisja i in./Pharmaceutical Works Polpharma (od C-438/21 P do C-440/21 P, EU:C:2023:213), w szczególności uznając sprawozdanie z oceny ad hoc z dnia 11 listopada 2021 r. za pozbawione znaczenia.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja Europejska popełniła błąd, opierając zaskarżoną decyzję na błędnych danych naukowych dostępnych w chwili wydania decyzji.
4. Zarzut czwarty dotyczący niezgodności z prawem pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu Biogen udzielonego decyzją wykonawczą Komisji C(2014)601 (final) <sup>(2)</sup> i zmierzający w konsekwencji do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia praw podstawowych, w szczególności prawa do rzetelnego procesu, prawa do obrony, prawa do bycia wysłuchanym i prawa do podstawy prawnej zgodnie z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza pewność prawa strony skarżącej.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza uzasadnione oczekiwania strony skarżącej.
8. Zarzut ósmy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza przysługujące stronie skarżącej prawo własności zapisane w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest wadliwa z powodu nadużycia władzy przez Komisję Europejską.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004, L 136, s. 1).

<sup>(2)</sup> Decyzja wykonawcza Komisji C(2014)601 (final) z dnia 30 stycznia 2014 r. przyznająca na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 726/2004 pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego stosowanego u ludzi „Tecfidera – fumaran dimetylu”.

### Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2023 r. – WO/Komisja

(Sprawa T-259/23)

(2023/C 252/71)

Język postępowania: włoski

#### Strony

Strona skarżąca: WO (przedstawiciel: M. Velardo, avvocata)

Strona pozwana: Komisja Europejska

#### Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 5 maja 2022 r., na której podstawie strona skarżąca nie została umieszczona na liście rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/380/19-AD 9;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 15 lipca 2022 r., na której podstawie oddalono wniosek strony skarżącej o ponowne rozpatrzenie decyzji o nieumieszczeniu jej na liście rezerwy kadrowej konkursu EPSO AD/380/19-AD 9;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 14 lutego 2023 r., której wydanie przyjmuje się fikcyjnie w związku z niezajęciem stanowiska przez EPSO przez ponad cztery miesiące, i na której podstawie oddalono zażalenie złożone w dniu 14 października 2022 r. w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

- Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przepisów prawnych regulujących system językowy w instytucjach europejskich. Egzamin pisemny i ustny został przeprowadzony w języku obcym (angielskim i francuskim), a nie w języku ojczystym strony skarżącej, co przeszkodziło w dokonaniu właściwej oceny jej umiejętności, ponieważ na wynik egzaminu miał wpływ również poziom jej znajomości językowych. Z tego wynikało ponadto naruszenie art. 27 regulaminu pracowniczego.
- Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady równego traktowania kandydatów, w zakresie, w jakim tylko niektórym zaproponowano możliwość wyboru egzaminów pisemnych do powtórzenia, jak również braku obiektywnej oceny kandydatów (orzecznictwo w sprawie Glantenay) oraz naruszenia art. 5 akapity pierwszy i trzeci załącznika III do regulaminu pracowniczego.  
  
Porównanie kandydatów podczas egzaminów etapu oceny zintegrowanej było utrudnione, ponieważ komisja konkursowa nie sprawdziła wcześniej prawdziwości oświadczeń zawartych w ocenie zdolności (Talent Screener).
- Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i związanej z nim zasady równości stron postępowania (art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), ponieważ strona skarżąca nie była w stanie poznać pełnego uzasadnienia wykluczenia jej z konkursu przed wniesieniem skargi. Obejmuje to również naruszenie zasady równości broni w postępowaniu sądowym.
- Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 5 akapity piąty i szósty załącznika III do regulaminu pracowniczego, w zakresie w jakim komisja konkursowa nie umieściła na liście rezerwy kadrowej co najmniej dwukrotnie większej liczby kandydatów od liczby stanowisk, na które ogłoszono konkurs.
- Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasad, o których mowa w wyroku Di Prospero/Komisja oraz naruszenia art. 27 regulaminu pracowniczego i zasady równości, ponieważ ogłoszenie o konkursie nie zezwalało na udział w dwóch konkursach dla AD 7 i AD 9, podczas gdy automatycznie przeniesiono na listę rezerwy kadrowej AD 7 kilku kandydatów, którzy zgłosili się do konkursu AD 9.
- Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady równego traktowania kandydatów i braku obiektywizmu w ocenie z powodu braku stałego charakteru komisji egzaminacyjnej z powodu częstych zmian w składzie komisji egzaminacyjnej oraz braku „shadowing” ze strony przewodniczącego.

---

**Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2023 r. – Mushie & Co./EUIPO – Diana Dolls Fashions (Mushie)**

**(Sprawa T-262/23)**

(2023/C 252/72)

Język skargi: angielski

### Strony

Strona skarżąca: Mushie & Co. (Houston, Teksas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: S. Vasegård, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Diana Dolls Fashions Inc. (Stoney Creek, Kanada)

### Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Mushie” – zgłoszenie nr 18 381 490

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 marca 2023 r. w sprawie R 2062/2022-4